

چکیده ایی از سرگذشت کارل فن درایس:

کارل درایس با نام رسمی کارل فریدریش لودویگ بارن درایس منتصب به ساوربرون کارمند اداره ی آب و جنگلهای والی استان بادن بود که با حفظ حقوق و مزایا برای پرداختن به تحقیقات در زمینه ی نوآوری از زندگی کارمندی کناره گرفت.

اختراعات وی عبارتند از :

یک دستگاه نویسنده برای علائم موسیقی، یک دستگاه نویسنده با 16 حرف، دو خودرو با چرخهای بزرگ که روی ریل راه آهن به کمک نیروی عضلانی به حرکت در می آمد، و بویژه یک دستگاه دوچرخه ی ساده و ابتدایی مشهور به درایسین که 12 ژوئن 1818 در شهر مانهایم برای نخستین بار توسط خودش به نمایش گذاشته شد و آن پیدایش نخستین خودروی بشری بود که با بهره گیری از تعادل و نیروی عضلانی راننده اش جابجا می شد.

پیر میشو آنرا به رکاب مجهز کرده، بدین ترتیب راه برای پیدایش دوچرخه و در پی آن خودرو توسط کارل بنز هموار گشت. کارل فن درایس بعنوان یک انقلابی آزادیخواه ضمن طرد مقرری و مزایای اشرافی خویش با انقلابی که سراسر اروپا را در نوردیده

بود فعالانه همراه شد ولی انقلاب در 1848 در هم کوبیده شد. بدنبال شکست انقلاب القاب اشرافی، مقرری و حقوق وی از سوی دربار باطل گشت.

پس از مرگش همه ی اختراعات او را بدخواهان و دشمنانش انکار کردند.

سرگذشتی تازه از کارل فن درایس:

استاد دکتر هانس ادوارد لسینگ پس از مطالعات و تحقیقات در بایگانی ها تصویری تازه و جدید از کارل فن درایس، مخترع دوچرخه ارائه کرده است. او کسی را که بمدت 150 سال بعنوان کارمندی کودن، پیش پا افتاده و شاغل در زمینه ی مدیریت آب و جنگلهای شناخته می شد کارشناس با استعدادی معرفی میکند که به انقلابیون آزادی خواه پیوسته بوده است. کارل فریدریش کریستیان لودویگ فن درایس در 29 آوریل 1785 در کارلسروهه، مرکز استان بادن در آلمان زاده شد. پدرش کارل ویلهلم فریدریش لودویگ از نمایندگان مجلس محلی در استان بادن و مادرش ارنستین کریستین مارگارت از اشراف محلی بودند. از آنجا که تحصیل در رشته ی مدیریت آب و جنگلهای طرفداران بیشماری داشت نخست کارل فن درایس از سال 1803 تا 1805 به فراگیری ریاضیات و فیزیک سازه ها پرداخت

پدر تعمیدی او، کارل فریدریش که استاندار استان بادن بود او را پس از آموزش ابتدایی و متوسطه در شهر زادگاهش، کارلسروهه برای تحصیل در رشته ی مدیریت آب و جنگلهای به یک مدرسه ی خصوصی در هایدلبرگ که توسط عمویش فریدریش هاینریش گورگ اداره میشد روانه کرد. او پس از پایان تحصیلات در اداره ی جنگلداری بعنوان کارمند عالی رتبه مشغول به کار شد و تا

سال 1811 در این حرفه کار کرد.

در سال 1810 پدرش به ریاست دانشگاه عالی در شهر مانهایم منصوب شد و به همراه خانواده اش در همان سال به مانهایم نقل مکان کرد. کارل نیز یک سال بعد در سال 1811 به کار خود در کارلسروهه پایان داده، ضمن حفظ حقوق و مزایای کارش به خانواده اش در مانهایم پیوست.

پس از استقرار در شهر مانهایم ضمن اینکه همچنان از حقوق و مزایای کارش در شهر کارلسروهه برخوردار بود، به نوآوری روی آورد. او نخست در 1812 میلادی یک دستگاه نویسندگی علائم موسیقی برای پیانو ابداع کرد. سپس در سالهای 1814 و 1815 یک خودروی چهارچرخ که به کمک نیروی عضلانی انسان حرکت میکرد ساخت که آنرا در کنگره ی وین به نمایش گذاشت. همچنین در سال 1817 معادلات ریاضی پیچیده ای را منتشر کرد که مقدمه ی پیدایش بویژه یک دوچرخه ی ابتدایی بنام درایسین بود. به دنبال فوران آتشفشان کوه تامبورا در اندونزی در آوریل 1815 آسمان چنان از غبار و دود پوشیده شد که بارش برف اروپا را در تابستان 1816 سپید پوش کرد. در پی بارش برف قحطی شایع گشته، چاره ای جز کشتن حتی اسبان برای تغذیه ی انسانها باقی نماند.

در چنین شرایطی دوچرخه ابداع شد و این پدیده نوید پیدایش وسیله ی نقلیه ای بود که بی نیاز از نیروی محرکه ی اسب حرکت میکرد.

سرانجام در ژوئن 1818 (مصادف با دوران حکومت فتحعلی شاه قاجار در ایران) کارل فن درایس با دوچرخه ی ساخت خویش

مسافت بین شهر مانهایم و چاپارخانه ی راین او (ایستگاه بین راهی برای تعویض اسبها در آن زمان) را بیمود. او این مسافت (حدودا 10 کیلومتر) را به مدت 1 ساعت طی کرد که خود انقلابی بزرگ در زمینه ی نقل و انتقال بشمار می آمد. کارل فن درایس هر چند اجازه ی بهره برداری و تولد انبوه دوچرخه ی خویش را نیافت، زیرا هنوز از حقوق و مقرری کارمندی برخوردار بود ولی امتیاز انحصار ابداعش به مدت 10 سال به وی اعطا شد. از آنجا که جاده ها و خیابانها برای رفت و آمد دوچرخه ها مناسب نبودند، دوچرخه سواران از پیاده روها برای رفت و آمد استفاده می کردند. و این اغلب موجب تصادفات بین دوچرخه سواران و پیاده رونندگان می گشت. در نتیجه استفاده از دوچرخه در آلمان، انگلستان و حتی کلکته به مدت دهها سال ممنوع شد. کارل فن درایس در 1822 به برزیل رفت و در آنجا تا سال 1827 به عنوان مهندس به کار پرداخت. پس از بازگشت به مانهایم یک دستگاه نویسندگی با 16 حرف ساخت.

به دنبال درگذشت پدرش در سال 1830 از حمایتهای پدر با نفوذ خویش محروم گشته، آماج حملات رقبا و دشمنان پدرش قرار گرفت. او پس از یک مشاجره و درگیری در 1838 که به مجروح شدنش انجامید به روستایی در ناحیه ی والد کنزن باخ کوچ کرد و در آنجا به نوآوری و ساخت یک وسیله ی نقلیه ی وابسته به نیروی محرکه ی عضلات انسان ادامه داد. سپس به کارلسروهه بازگشته، ضمن طرد امتیازات اشرافی خویش به انقلابیون آزادی خواه پیوست.

انقلابی که اروپا را بر علیه نظام سلطنتی کشورهای آن متزلزل کرده بود سرانجام در سال 1849 سرکوب گشته، با شکست آزادی خواهان پایان یافت. پس از شکست انقلاب آزادی خواهی کارل فن درایس دچار تنگدستی و فلاکت شد زیرا امتیازات اشرافی وی و همه ی حقوق و مزایای او از سوی دربار باطل گشته بود. پیروان نظام سلطنتی همه ی نوآوری های او را انکار کرده و از وی به عنوان یک دیوانه یاد کردند.

او سرانجام در 10 دسامبر 1851 در شهر زادگاهش، کارلسروهه در نهایت تنگدستی و به وضع رقت باری در گذشت.